

LBRIS

We know
books

Andrea Schütze

Iepurași în pericol

Ilustrații de Carola Sieverding

EDITURA
NICART

Azi mergem în excursie!

Într-o pădure cu totul specială, începe o nouă zi minunată. Este pădurea Prăjitură cu Miere, al cărei nume vine din vremuri îndepărtate, când cel mai dulce gust cunoscut de om provenea de la mierea pe care albinele, bâzâind cu nerăbdare, o obțineau, neobosite, din nectarul florilor de vară și de la mierea de brad.

Și tot astăzi, în această zi frumoasă, puteți auzi albinele la lucru, imediat ce primele raze de soare își fac loc printre copaci. Dar albinele nu sunt singurele care s-au trezit.

De când grădinița de copii *Borcanul cu Miere* s-a mutat în rulota din Poienița Violetelor,

cei patru eroi sălbatici ai pădurii, Flora, Rufus, Mikkel și Poppy, se adună dimineața, chiar mai devreme decât de obicei, la locul lor de întâlnire de lângă vechiul butoi de lemn.

De regulă, Mikkel sosește cu mult înaintea celorlalți. Stă ghemuit pe butoi, bucurându-se de soarele dimineții, care-i încălzește blana roșie de vulpe. Mikkel se foiește un pic și cască, apoi își lasă iarăși capul pe coada moale și închide ochii. Nu durează mult, și se aude ceva, făcându-și loc printre tufișuri, foșnind și grohăind.

— Rufus, prietene,
murmură Mikkel,
deschizând un
ochi. Vaai, ce
m-ai speriat!
Chiaar nu te-am
auzit venind...

Cu un zâmbet luminos, capul mistrețelului iese dintre ferigi.

— Cucu! Ce-ai spus? întrebă, vesel, Rufus.

— O, nimic, îi face Mikkell cu ochiul, întinzându-se apoi relaxat.

— Dar unde sunt fetele...? geme Rufus în mod teatral. Întotdeauna le ia atât de mult timp pregătutul dimineța!

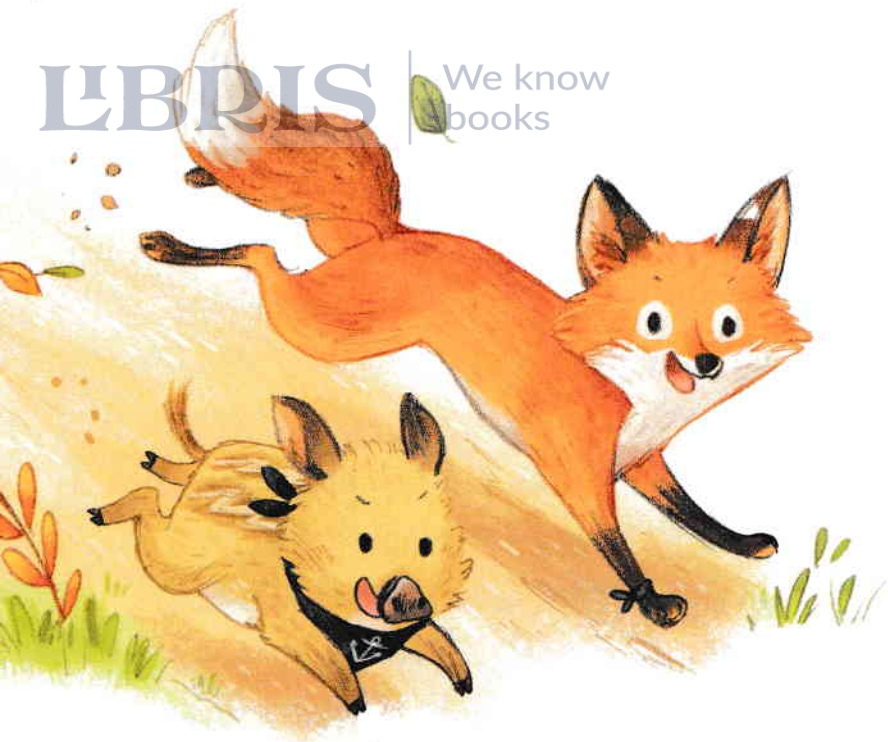
— Nici vorbă, îl contrazice Mikkell. Flora și Poppy probabil ne așteaptă la Morschi. Ai uitat că vin de la petrecerea în pijamale de ziua de naștere a Wanjei?

— Corect, zice Rufus, strâmbând din nas. S-au dus fără noi. Pfff!

— Hei, știi cât de timide sunt pisicile sălbatice! E de mirare că Wanja a îndrăznit să invite pe cineva, spune Mikkell.

— Sper că măcar ne vor aduce tort, zice Rufus. Apropo, strigă el, cel care ajunge primul acolo este...

Mikkell zâmbește și îi oferă cu generozitate prietenului său un avans de câțiva metri.

Apoi se pregătește să apuce pe o cărare secretă, când Rufus adaugă:

— Fără scurtături.

— În regulă, mârâie Mikkel și îl lasă pe Rufus mult în urmă.

Cei doi puteau fugi cu aceeași viteză și, prin urmare, încercau să se întrecă sau să se păcălească unul pe celălalt cât mai des posibil.

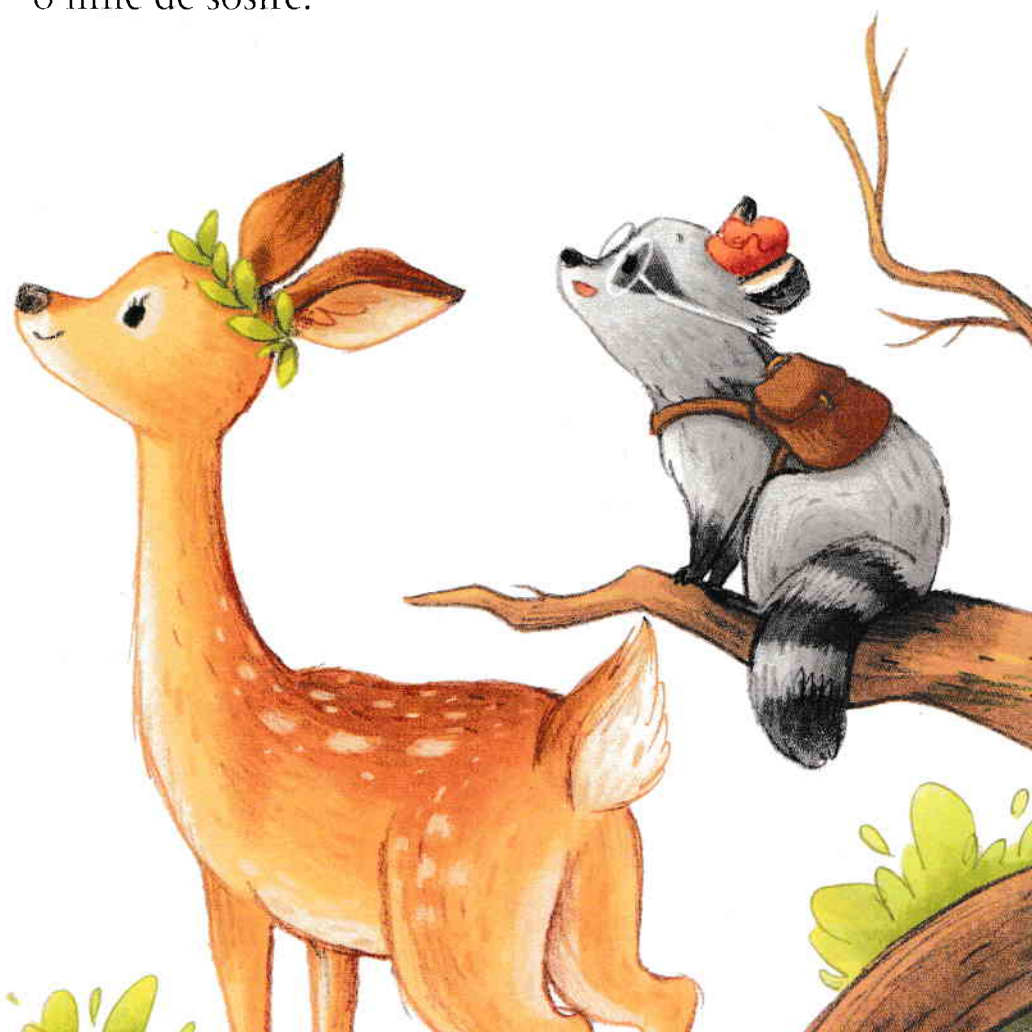
— Iarăși vă întreceți!

Poppy și Flora dau ochii peste cap,
privindu-i pe cei doi.

Așa cum intuise Mikkel, amândouă
așteptau la castanul căzut și putred, pe care
toată lumea îl numește Morschi.

Indiferent cine ajunge primul, ele strigă
de fiecare dată: „Egalitate!” sau „În același
timp!”

Flora trasează repede cu copita pe pământ
o linie de sosire.

— Egalitate! spune Poppy, când Mikkel și Rufus se opresc, gâfâind.

— În același timp! confirmă Flora.

— Adevărat? gâfâie Mikkel și Rufus.

— Pentru câștigători, am adus tort, declară Poppy. Însă vă dau mai târziu, când copiii vor lua pauză, adaugă ea, observând că Rufus, înfometat, îi adulmecă rucsacul.

Apoi cei patru se îndreaptă spre grădinița din pădure.

— Sunt curios să văd astăzi ce..., începe Mikkel.

Deodată, el și Flora își ciulesc urechile: pe măsură ce se apropie de Poienița Violetelor,

zgomotul făcut de copii se aude tot mai tare. Știa deja la ce să se aștepte... Însă astăzi ceva e diferit.

— Par atât de încântați, șoptește Mikkel.

— Vioi, adaugă Flora și se oprește, nesigură. Mai bine vă aștept aici, mormăie ea.

În acest timp, prietenii, curioși, se ghemuiesc după stiva de bușteni de înălțimea unui om, pe care pădurarul Mike a ridicat-o acolo atunci când a hotărât să curețe temeinic pădurea în jurul rulotei.

— Mi se pare că grămada s-a mai înălțat, zice Rufus, uluit, iar Poppy zâmbește ștrengărește.

— Ghicește de ce? întreabă ea.

— Pentru că este un pădurar foarte muncitor, răspunde Rufus, care îi ia mereu apărarea lui Mike.

— Și pentru că este îndrăgostit de mica vrăjitoare de la grădinița de copii *Borcanul cu Miere*, îi șoptește Mikkel la ureche. Și ea de el, însă niciunul nu vrea să recunoască primul în fața celuilalt.

— Adevărat? întrebă Rufus.

— Gata cu gălăgia! Bagă capul la cutie! șoptește Poppy și îi apasă, cu blândețe, capul lui Rufus.

Din ascunzătoarea lui, Mikkel privește grijuliu în jur, ținându-și coada pe sus, pe care o flutură ca pe un steag.

Flora se apropie, pe nesimțite.

— Ei, cum e? întrebă ea. Ce se petrece?

— Mike e îndrăgostit, spune Rufus triumfător, ca și cum aceasta ar fi știrea de senzație a zilei.

— Știam asta, răspunde Flora. Voiam să aflu ce se întâmplă cu copiii.

— Cum de știți cu toții? întrebă Rufus.

— Liniște! Ca să auzim ce zice, spune Poppy în loc să-i răspundă.

Cei 4 ESP ciulesc urechile, căci mica vrăjitoare i-a chemat pe copii la ea și a ridicat mâna.

— *Șoptește vulpea*, o să vedeți, o să facă *Șoptește vulpea*, spune Mikkel, foarte mândru